

[Indenrigsministeren.]

ikke kan fritages for tjeneste om natten og på helligdage.

Det er på dette grundlag, jeg er kommet til det resultat, at man vil komme til at stå i vejen for udviklingen, hvis man prøver på i loven at formulere detaljerede bestemmelser på dette område, og jeg har derfor ment at måtte foreslå, at det overlades til indenrigsministeren at fastsætte de nærmere bestemmelser om apotekernes åbnings-tider. Nu er det selvfølgelig ikke min mening, at der skal ske en fuldstændig omvæltning med hensyn til disse forhold. Apotekernes åbningstider må i almindelighed fremdeles nært svare til de almindelige butikkers åbningstider, men der må som sagt være mulighed for at gøre afvigelser herfra. Med hensyn til apotekernes tjeneste uden for de almindelige åbningstider må vi efter min mening ligeledes gå forsigtigt frem; det må nøje overvejes, hvad man skal sætte i stedet for det nu bestående, men det endelige mål må efter min mening være, at der kun pålægges apotekerne vagtforpligtelser i det omfang, hvor hensynet til det medicinforbrugende publikum klart kræver det. En lettelse af apotekernes vagtforpligtelser muliggør, at en række af de apoteker — navnlig apoteker på landet — som i dag har vanskeligt ved at skaffe farmaceutisk arbejdskraft, i perioder lettere vil kunne undvære denne arbejdskraft; med henblik på, at sundhedsstyrelsen i overensstemmelse hermed kan give lidt videregående tilladelser til, at et apotek må være uden farmaceutisk arbejdskraft, end den nuværende formulering af lovens § 24, stk. 2, må anses for at hjemle, indeholder forslaget i § 1, punkt. 6, en ændret formulering af denne bestemmelse.

Med hensyn til de øvrige bestemmelser i lovforslaget mener jeg at kunne indskrænke mig til at henvise til de bemærkninger hertil, som lovforslaget indeholder, og jeg skal hermed tillade mig at anbefale lovforslaget til det høje tings velvillige behandling.

Endvidere har jeg den ære for det høje folketing at fremsætte *forslag til lov om afgift af og tilskud til apoteker for årene 1960 og 1961.*

Apotekerne måtte i foråret indgå på

meget væsentlige forøgelser af lønningerne både til det farmaceutiske personale og det øvrige personale på apotekerne. Lønstigningerne skulle gennemføres i 2 tempi, dels fra foråret 1961, dels fra foråret 1962.

De samlede lønstigninger blev opgjort til at udgøre ca. 5,6 mill. kr. i 1961, ca. 10 mill. kr. i 1962 og fra og med foråret 1962 10-11 mill. kr. årlig.

Apotekerforeningen henvendte sig til min forgænger dels om kompensation for lønstigningerne, dels om en forøgelse af deres egne indtægter. Der blev givet apotekerne tilsagn om, at man fra foråret 1961 ville søge apotekernes indtægter forøget til ca. 50 000 kr. årlig gennemsnitligt, hvilket i forhold til apotekernes lave indtægter i 1960 betød en indtægtsforøgelse på 4,5-5 mill. kr.

Såfremt lønstigningerne i 1961 og det øgede udbytte til apotekerne i 1961 skulle have været dækket ved forhøjelse af medicinpriserne, ville det have været nødvendigt at forhøje disse med ca. 16 mill. kr. årlig. Da ministeriet imidlertid allerede på dette tidspunkt var ret langt fremme med udarbejdelsen af det i dag fremsatte forslag til ændrede afgiftsbestemmelser, anså min forgænger det for rigtigt at begrænse takstforhøjelsen mest muligt; der blev med Apotekerforeningen opnået enighed om at begrænse takstforhøjelsen til ca. 8 mill. kr. årligt — eller til godt 4 mill. kr. i 1961, idet takstforhøjelsen trådte i kraft den 15. juni 1961 — mod at der blev givet apotekerne tilsagn om, at der i indeværende folketingsår ville blive fremsat forslag om sådanne ændringer i afgiftsbestemmelserne, at apotekerne i 1961 kunne få fuld kompensation for lønstigningerne i 1961 på i alt ca. 5,6 mill. kr. og yderligere få en forøgelse af deres eget gennemsnitsudbytte til ca. 48 000 kr. Endvidere blev der givet tilsagn om at søge apotekernes gennemsnitsudbytte for 1960 rettet op ved en afgiftslempelse for 1960 på gennemsnitlig ca. 6 100 kr. pr. apotek, hvorved gennemsnitsudbyttet ville blive forøget fra ca. 36 800 kr. til ca. 42 900 kr.

For øjeblikkeligt at tilføre apotekerne, hvis likviditet på grund af de ringe indtægtsforhold i 1960 og den forløbne del af 1961 var meget dårlig, den fornødne kapital til udbetaling i juni måned af de øgede

[Indenrigsministeren.]

lønninger med tilbagevirkende kraft fra 1. maj 1961 for farmaceuternes vedkommende og fra 1. marts 1961 for størstedelen af det øvrige personales vedkommende, blev den i juni termin 1961 forfaldne foreløbige apotekerafgift nedsat med i alt 2½ mill. kr., og der blev endvidere i løbet af juni til de apoteker, hvis udbytte i 1960 havde været særlig lavt — mindre end 30 000 kr., hvilket var tilfældet for i alt ca. 130 apoteker — ydet afgiftslempelse og tilskud i henhold til apotekerlovens § 51, stk. 3, med i alt ca. 700 000 kr.

Jeg kan godt sige, at det ikke var uden betænkeligheder, at min forgænger gav Apotekerforeningen de tilsagn, jeg her har omtalt, og nedsatte den foreløbige afgift pr. 11. juni 1961 samt ydede de nævnte tilskud for 1960. Det var for ham afgørende ikke at skulle forhøje medicinpriserne mere end højest nødvendigt, og navnlig mente han ikke at kunne gennemføre en takstforhøjelse til dækning af en forøgelse af apotekernes udbytte, idet denne skulle være gennemført med henimod det dobbelte af, hvad udbyttet skulle forøges med. Resten ville være gået i apotekerfondens kasse.

I forventning om, at dette høje ting vil være enigt i denne tankegang, som jeg for mit vedkommende fuldt ud kan tiltræde, skal jeg anmode tinget om en hurtig og velvillig behandling af dette forslag om ændring af apotekerafgiftsbestemmelserne for 1960 og 1961, og jeg vil henstille, at dette forslag fremmes uafhængigt af det større forslag, så vidt muligt således at apotekerafgiftsbestemmelserne for 1960 og 1961 kan være endeligt fastsat inden udgangen af 1961.

Formanden: Uden for dagsordenen giver jeg ordet til den højtærede finansminister, for at han kan fremsætte forslag til finanslov for finansåret 1962-63.

Finansministeren (Hans R. Knudsen): Hermed skal jeg tillade mig for det høje ting at fremsætte forslag til finanslov for finansåret fra 1. april 1962 til 31. marts 1963.

Forinden jeg går nærmere ind på budgetforslaget, skal jeg kort omtale det afsluttede statsregnskab og den finansielle stilling i indeværende år. Med hensyn til regn-

skabet vil jeg naturligvis ikke gå i enkeltheder, så meget mere som det økonomiske sekretariats sædvanlige oversigt over statsbudgettet vil fremkomme om nogle få dage. Men ikke mindst i betragtning af den kritik, der har været rettet mod den nuværende regerings finansielle politik, forekommer det mig berettiget at gøre opmærksom på, at dette regnskab set fra et statsfinansielt synspunkt vel nok er det smukkeste statsregnskab, der har været aflagt her i landet igennem mange år. Det balancerer med et overskud på ikke mindre end 1 100 mill. kr. eller 15 pct. af statens driftsindtægter, og dette overskud har muligjort finansiering af omfattende investeringer og desuden en reduktion af statsgælden i årets løb med næsten 650 mill. kr.

Dette smukke statsregnskab for 1960-61 udgør i en vis forstand kulminationen på en række regnskaber begyndende i 1957, som hver for sig viser en stadig forbedring af den finansielle stilling, en forbedring, der er opnået dels i kraft af de ydre gunstige økonomiske vilkår, dels gennem en forsigtig konjunkturstabiliserende finanspolitik. Gennem disse 3-4 år er statsgælden blevet nedbragt med 1½ milliard kr. eller næsten 20 pct., og det er herunder lykkedes at afbetale eller konvertere betydelige kortfristede gældsposter, som under andre forhold kunne have givet problemer i penge- og finanspolitikken.

Da budgettet for dette år, for 1960-61, blev fremsat for 2 år siden, udtalte daværende finansminister Kampmann, at man kunne lette den finansielle situation ved at nedsætte overskuddet, men det kunne også ske ved tilbagebetaling af statslån eller ved opkøb af obligationer. Det var netop på den tid, da den nu ikke mere aktuelle VK-plan efter oppositionens mening var højaktuel. Mon ikke man nu bør erkende, at 1960-61 regnskabet, der blev resultatet af budgetlægningen for 2 år siden, er et udtryk for en mere rigtig finanspolitik end den, de to oppositionspartier på det tidspunkt ønskede iværksat? Vi kunne have anvendt dette overskud til skattelettelser, men der ville jo så nok have været grund til i disse dage af filosofere lidt over, hvordan udgangspunktet for den finanspolitik, der nu skal tilrettelægges for det kommende år, havde været.